

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) dosarul nr. 2ra-443/18
Judecător: A.Malî
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A.Bostan, V.Sîrbu, V.Negru

Î N C H E I E R E

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Maria Ghervas
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Șabelnic Antonina,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată (acțiune oblică) depusă de
Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva lui Șabelnic Victor și Șabelnic
Antonina cu privire la încasarea datoriei acumulate față de Asociația Proprietarilor de
Locuințe Privatizate nr. 54/34,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de către Șabelnic Antonina și a fost menținută hotărârea
Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) din 26 aprilie 2017

c o n s t a t ă :

La 22 decembrie 2016, SA „Termoelectrica” a înaintat acțiune oblică împotriva
lui Șabelnic Victor și Șabelnic Antonina cu privire la încasarea datoriei acumulate față
de APLP nr. 54/34.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului de livrare a
energiei termice în apă caldă nr. 5104 din 1 octombrie 2007, încheiat între SA
„Termoelectrica” (până la redenumire SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2”
din Chișinău - succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și
APLP 54/34, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea
energiei termice furnizate.

A susținut că, din cauza neonorării obligațiilor de plată, la ziua de 18 noiembrie
2016 datoria APLP 54/34 la consumul de energie termică constituie suma de 11 952
525.05 lei, devenind de fapt debitorul „Termoelectrica” SA.

Totodată în urma consumului de energie termică, APLP 54/34 a prestat în
continuare servicii de gospodărie comunală, inclusiv energie termică, la toți
proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai
blocului locativ gestionat, care la rândul său au beneficiat de serviciul prestat și au
obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

A mai indicat reclamantul că, APLP 54/34 nu a acționat în judecată
consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat în judecată pe pârâți pentru încasarea

datoriei la consumul energiei termice în suma totală de 33 062,38 lei, pentru perioada 1 noiembrie 2001-1 noiembrie 2016, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată, drept realizat prin intermediul acțiunii oblice.

În drept, acțiunea a fost întemeiată în baza art. art. 512, 514, 530, 572, 602, 617 alin.(2), lit. a) ale Codului civil, art. 25 al Legii nr. 1402/24.10.2002 serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 51 al Legii nr. 75/30.04.2015 cu privire la locuințe, art. art. 9, 28, 70 alin. (1), 166, 167, 248, 131 alin.(4) ale CPC.

Solicită reclamanta admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la Șabelnic Victor și Șabelnic Antonina în beneficiul APLP 54/34 a datoriei pentru serviciul agentului termic în sumă de 33 062,38 lei pentru perioada 1 noiembrie 2001 – 1 noiembrie 2016 și a cheltuielilor de judecată în mărime de 991,87 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 26 aprilie 2017, acțiunea a fost admisă parțial. A fost încasat de la Șabelnic Antonina în beneficiul APLP 54/34 din mun. Chișinău suma de 8 894,48 lei cu titlu de datorie pentru consumul de energie termică. În rest, cerința încasării datoriei a fost respinsă ca tardivă. A fost dispusă încasarea de la Șabelnic Antonina în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 270 lei, în rest cerința compensării cheltuielilor de judecată a fost respinsă.

La 17 mai 2017, SA „Termoelectrica” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, cererea de apel a fost restituită, în conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC. (f.d. 113-115)

Ulterior, la 23 mai 2017, Șabelnic Antonina a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 6 octombrie 2017 a depus apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de SA „Termoelectrica” și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 26 aprilie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că soluția instanței de fond cu privire la admiterea parțială a acțiunii este întemeiată, motivându-și soluția în baza prevederilor art. art. 259 alin. (1), 267 alin. (1), 271 alin. (1), 272 alin. (1), 599 alin. (1) ale Codului civil, art. 25 alin. (1) și (5) al Legii nr. 1402 din 24 octombrie 2002 cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală, pct. 17, 18 și pct. 24 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării acestora de la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002.

Cu referire la numele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța a reținut că în calitate de locatar și proprietar, pârâta, Șabelnic Antonina beneficiază de serviciile locativ-comunale care îi sunt prestate și are obligația de a achita la timp plata pentru serviciile prestate, ținând cont că conform calculului datoriei pentru serviciile prestate eliberat de ÎM „Infocom” lunar pentru apartamentul nr.XXXX din str. XXXX s-a confirmat existența datoriei solicitate, la situația din luna noiembrie 2016 – august 2016 în sumă de 33 062,38 lei, cu termenul de rambursare până la 30 septembrie 2016.

La acest segment, instanța de apel a concluzionat că prima instanță justificat a conchis că din pretențiile înaintate de către SA „Termoelectrica”, ultima a solicitat încasarea datoriei de la Antonina Șabelnic pentru perioada noiembrie 2001 – august 2016, depășind astfel termenul de prescripție prevăzut de art. 267 alin. (1) din Codul Civil, înaintând acțiunea la 22 decembrie 2016 (f.d.4) având dreptul să solicite încălcarea dreptului său cel târziu pentru perioada de la decembrie 2013 – decembrie 2016.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că în speța dedusă judecății, prima instanță întemeiat a dispus încasarea de la Șabelnic Antonina în beneficiul APLP 54/34 a datoriei pentru serviciul termic livrat apartamentului nr. XXXX, str. XXXX, doar pentru perioada decembrie 2013- decembrie 2016 în sumă de 8 894,48 lei, Șabelnic Antonina invocând tardivitatea. Or, Antonina Șabelnic poartă sarcina achitării plății pentru serviciul de furnizare a agentului termic, în virtutea calității de proprietar unic și locatar permanent al apartamentului nr. XXXX din str. XXXX.

Ca rezultat, a fost respins argumentul Antoninei Șabelnic precum că s-a adresat cu cereri către APLP nr. 54/34 privind faptul că sistemul de încălzire este uzat și necesită schimbarea acestuia, or, consumatorul nu este scutit de la plata consumului energiei termice, atât timp cât locatarii blocului nu întreprind măsuri pentru înlocuirea acestuia.

Sub acest aspect, instanța de apel a învederat pct.5 din Anexa nr. 2 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, care prevede că locatarii efectuează din cont propriu următoarele lucrări de întreținere și reparație a apartamentelor, neincluse în plata pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ: înlocuirea, reparația, vopsirea aparatelor și țevilor de încălzire centrală, conductelor de gaze, apă și canalizare.

La 23 ianuarie 2018, Șabelnic Antonina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârii primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și pasibile de casare.

Menționează că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material, fiind interpretată în mod eronat legea, invocând ca temei de casare prevederile art. 432 alin. (2), lit. c) CPC.

La fel, susține că la examinarea cauzei instanțele de judecată nu au determinat circumstanțele reale, a dat o calificare greșită raportului material litigios, greșit au soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv greșit a fost interpretată legea.

Sub acest aspect menționează că instanța de apel nu a luat în considerație probele și argumentele prezentate de aceasta, și anume, că sistemul de încălzire a blocului are loc de sus în jos, iar în urma defecțiunilor și reconstrucțiilor efectuate la etajele de sus, începând cu anul 1997 în apartamentul dânzei nu se furnizează energie termică în calitatea necesară stabilită de legislație. Temperatura bunului imobil în timpul sezonului rece este de +7 °C +/-10 °C, ce nu corespunde cu pct. 2 lit. a) din Anexa nr. 8 din Regulament.

Sușține că dânsa s-a adresat de nenumărate ori la APLP nr. 54/34 și alte organe competente, privind furnizarea necalitativă a energiei termice în apartamentul său, însă cererile au fost lăsate fără răspuns.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 28 noiembrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurentei, Șabelnic Antonina la 11 ianuarie 2018, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 178. (f.d. 146)

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 ianuarie 2018, în termen.

La 9 februarie 2018, în adresa APLP nr. 54/34 și SA „Termoelectrica”, a fost expediată copia recursului declarat de către Șabelnic Antonina cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința din 1 martie 2018, SA „Termoelectrica” a solicitat recunoașterea recursului ca inadmisibil, iar APLP nr. 54/34 nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Șabelnic Antonina în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Șabelnic Antonina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Șabelnic Antonina.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Șabelnic Antonina, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Maria Ghervas

Tamara Chișca-Doneva